

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

27 SEPTEMBER 1994

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heren J. Vandeurzen en M. Didden —

**houdende oprichting van de naamloze vennootschap
Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het is bekend dat de exploitatie van de steenkoolmijnen in Limburg ook de oorzaak is van heel wat verzakkingen. Deze verzakkingen veroorzaken aan de oppervlakte heel wat schade aan eigendommen en verstoren de normale afloop van het water (grondwater, regenwater, rioleringswater).

Uiteraard is de bemaling slechts nodig in de mate dat er verzakkingen zijn geweest die de normale afloop van het water verstoren. Verzakkingen echter kunnen ook plaatsvinden zonder dat dit noodzakelijk veronderstelt dat er permanent moet gepompt worden.

Met het stopzetten van de steenkoolexploitatie zijn deze effecten uiteraard niet uitgedoofd. Integendeel, Limburg zal nog lang moeten rekening houden met deze nalatenschap van de steenkoolontginning. Op dit ogenblik worden er nog ongeveer vierhonderd klachten inzake mijnschade per jaar behandeld.

Ofschoon de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en graverijen de gemeenten hun aansprakelijkheden terzake niet ontnemt (zie arrest Cass., 12 mei 1960, nr 7842 ; Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen, 1960, blz. 375), wordt in Vlaanderen toch algemeen aanvaard dat de aansprakelijkheid voor het vorderen van de mijnschade, veroorzaakt door de door de mijn uitgevoerde werken, alsook de bemalingsplicht voortvloeit uit artikel 58 van de hierboven vermelde wet.

In Wallonië werd deze wet vervangen door decreet van 9 juli 1988 op de mijnen. In een recent advies van de Raad van State over een voorontwerp van wet houdende de ontbinding van het Nationale Waarborgfonds inzake over kolen-mijnschade heeft de Raad van State nog eens bevestigd dat de bevoegdheid van de gewesten inzake de natuurlijke rijkdommen ook het bepalen van de voorwaarden en het regelen van de concessies voor de exploitatie ervan omvat.

De Raad van State overweegt dat, doordat mijnschade uiteraard verbonden is met de mijnexploitatie, aanvaard wordt dat het regelen ervan een onderdeel is van het regelen van de mijnexploitatievoorwaarden en de concessies, zodat in deze de gewesten een specifieke en rechtstreekse bevoegdheid hebben welke die van de federale overheid uitsluit.

Artikel 58 van de hierboven vermelde gecoördineerde wet stelt uitdrukkelijk dat het de concessionaris van de mijn is die van rechtswege gehouden is tot vergoeding van elke schade, veroorzaakt door de in de mijn uitgevoerde werken.

De hoedanigheid van concessionaris in het Limburgse mijnbekken komt in belangrijke mate toe aan de NV Mijnen, rechtsopvolger van de NV Kempische Steenkoolmijnen. Er is slechts een concessie, met name deze van Zwartberg, die niet in handen is van de NV Mijnen. De NV Cockerill-Ougré, titularis van de concessie, neemt dan ook ter zake alle aansprakelijkheid op zich. Dit wil concreet zeggen dat de mijnschade in deze concessie door haar wordt vergoed. Voor wat betreft het noodzakelijk pompen in deze regio, heeft de NV Cockerill-Ougré op conventionele basis de verplichting om bepaalde pompinstallatie in dienst te houden overgedragen een koper van onroerende goederen die destijds toebehoorden aan de NV Cockerill-Ougré. Deze pompinstallatie wordt dus op dit ogenblik door een particulier beheerd.

De Vlaamse regering heeft, naar aanleiding van het reorganiseren van de Limburgse reconversiestructuren, beslist dat de NV Mijnen haar activiteiten tot het jaar 1996 zal beperken tot het saneren van de mijnterreinen en het uitvoeren van de lopende collectieve arbeidsovereenkomsten. In principe is er na 1996 geen opdracht meer weggelegd voor de NV Mijnen.

Uiteraard belet dit niet dat de nodige maatregelen worden getroffen opdat de concessionaris zijn wettelijke verplichtingen in verband met de vergoeding van de mijnschade en het onderhouden van de pompinstallaties moet blijven respecteren.

De omvang van de verplichtingen is, wat de beide uitzichten van de aansprakelijkheid betreft, verschillend : de aansprakelijkheid wegens mijnschade verjaart in principe na dertig jaar. Men aanvaardt dat de verjaringstermijn aanvangt van op het ogenblik dat de invloed van de werken in de ondergrond moet zijn beëindigd. Daarvoor raamt de NV Mijnen een termijn van vijf jaar na het beëindigen na de exploitatie.

Daarentegen is het wegpompen van het water een voortdurende opdracht. De overstromingen in het Maasgebied van enige tijd geleden hebben nog eens aangetoond dat het voortdurend onderhoud van deze pompen van essentieel belang is en een verwaarlozing van deze opdracht tot catastrofale gevolgen zou kunnen leiden.

Uiteraard stelt zich de vraag welke de meest aangewezen methode is om er voor te zorgen dat beide aspecten van de aansprakelijkheid van de concessionaris (vergoede mijnschade en bemaling) ook in de toekomst op een correcte wijze worden uitgevoerd.

Bij het beantwoorden van deze vraag dient rekening gehouden te worden met een aantal overwegingen.

— Er bestaat een grote verwantschap tussen beide uitzichten van de aansprakelijkheid. Beide aspecten veronderstellen een grondige kennis van de historiek van de ontginning, de lokalisatie van breuken in de ondergrond en dergelijke. Alleen al om deze overwegingen lijkt het niet aangewezen om verschillende organismen verantwoordelijk te stellen voor het vergoeden van de mijnschade enerzijds en onderhoud van de pompinstallatie anderzijds.

— In de praktijk zijn de beide verplichtingen niet strikt te scheiden. Er is bijvoorbeeld de problematiek van verzakte rioleringen, de pompen die in de kelders van partikulieren zijn geïnstalleerd, en dergelijk. Met andere woorden, er zijn problemen in verband met de waterhuishouding die niet opgevangen worden door het installeren van pompstations. Om in deze dagelijkse praktijk geen nodeloze discussies te creëren, is het aangewezen dat alle verantwoordelijkheden geconcentreerd zijn bij één verantwoordelijke.

— Zoals reeds eerder aangestipt, is de rechtsgrond voor de beide aansprakelijkheden (schade vergoeden en bemalen) artikel 58 van de wet van 1919. De opdrachten splitsen veronderstelt derhalve een decreet dat artikel 58 wijzigt.

Ofschoon het uiteraard voor de hand ligt dat zou worden getracht de pompinstallaties over te hevelen naar de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, leiden de hierboven vermelde overwegingen er toe om deze oplossing op korte termijn niet te verkiezen. Toch moet niet uit het oog worden verloren dat er inderdaad een aantal belangrijk **opportuniteiten** zijn die ongetwijfeld in de latere toekomst overheveling van een aantal pompstations naar de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening motiveren. Zeker in de streek rond Maasmechelen, waar een groot winningsgebied ligt, is dit een optie die voor de hand ligt.

Echter, zolang er een belangrijke synergie bestaat tussen de problematiek van de vergoeding voor mijnschade en de bemaling, lijkt het aangewezen om beide opdrachten in één hand te houden. Ondertussen echter moeten de structuren van die aard zijn dat een latere overheveling van de bewaking naar de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening bevordert wordt.

Voor deze optie, namelijk het samenhouden van de beide opdrachten, pleiten nog een aantal andere argumenten.

— Binnen de NV Mijnen werden de nodige provisies aangelegd, precies met het oog op het verder ter harte nemen van de beide verplichtingen. Er werd voor 760 miljoen frank geprovisioneerd voor de bemaling. De intresten op dit bedrag moeten volstaan om jaarlijks ongeveer 30,5 miljoen frank op te brengen. Met dit bedrag kunnen de pompinstallaties worden onderhouden en de nodige investeringen worden gedaan. Ten slotte werd ook nog zo een 650 miljoen frank gekapitaliseerd. Dit bedrag moet volstaan om toekomstige **mijnschade** te kunnen vergoeden. Daarnaast beschikt de NV Mijnen nog over een belangrijke vordering in het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijnschade. Een recent initiatief van de federale regering zal voor gevolg hebben dat dit Waarborgfonds wordt ontbonden. Evenwel zullen de tegoeden van de NV Mijnen nog gedeeltelijk worden geblokkeerd, enerzijds als waarborg voor de eigen aansprakelijkheid van de NV Mijnen als concessionaris en anderzijds om in te staan voor de vergoeding van mijnschade waarvoor onvermogen concessionarissen worden aangesproken. De enige kosten

waarvoor nog geen reserves zijn aangelegd, hebben betrekking op de werkingskosten van de diest mijnschade zoals het bediendenpersoneel, de huur van de lokalen en dergelijke. Uiteraard zal hiervoor ook een oplossing moeten gezocht worden.

— Ofschoon op dit ogenblik de aandelen van de NV Mijnen nog in handen zijn van de NV Gimvindus, heeft de Vlaamse regering beslist om, via een ingewikkeld **migratieplan**, aandelen van de NV Mijnen in handen te geven van het Vlaamse Gewest. In een latere fase zou het Vlaamse Gewest deze participatie inbrengen in de NV Limburgse **Reconversiem**aatschappij.

Op een bapaald ogenblik MOET het Vlaamse Gewest derhalve terug over alle aandelen van de NV Mijnen beschikken. Daarbij kunnen, op een vanuit het vennootschapsrecht orthodoxe wijze, de concessies overgaan via splitsing in een naamloze vennootschap die verder de verbintenissen, verbonden aan de hoedanigheid van concessionaris, kan uitvoeren.

Dit voorstel van decreet is dan ook de meest voor de handliggende optie om de bij aanvang van de toelichting beschreven doelstellingen te bereiken.

Door een splitsing van de NV Mijnen en de oprichting van een nieuwe naamloze vennootschap, de NV Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied (afgekort NV Mijnschade) wordt een naamloze vennootschap opgericht. Het Vlaamse Gewest is de enige aandeelhouder van deze vennootschap waarin door splitsing alle concessies, alle aangelegde provisies en vorderingen in het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijnschade, de pompinstallaties, het personeel en dergelijke worden ingebracht. Door deze inbreng moet de nieuwe naamloze vennootschap in staat zijn haar statutaire doelstelling, namelijk het vergoeden van mijnschade en de bemaling , te realiseren.

In de nieuwe rechtspersoon is het aandeelhouderschap éénhoofdig. Deze specificiteit vloeit uit uit het feit dat de NV Kempense Steenkoolmijnen, later NV Mijnen, reeds geruime tijd beschikt over haast alle concessies in het Limburgse **mijn**gebied. Sinds meer dan twintig jaar is de staat rechtstreeks of onrechtstreeks de enige aandeelhouder van deze naamloze vennootschap-concessiehouder.

Er wordt dus een nieuwe naamloze vennootschap opgericht, maar dit belet niet dat het decreet ervan uitgaat dat de nieuwe vennootschap als het ware in de rechten en plichten treedt van de vroegere NV Mijnen (daarvoor is NV Kempense Steenkoolmijnen), voor wat betreft de aspecten mijnschade en bemaling.

Het moet immers niet de bedoeling zijn om een nieuwe overheidsinstelling te creëren : integendeel, het is de **betrach**ting om continuïteit te geven aan die diensten van de NV Mijnen waarvan het voortbestaan moet worden verzekerd. Precies ook omwille van deze **continuïteut** wordt in het decreet gesteld dat de handelingen van de nieuwe naamooze vennootschap een commercieel karakter blijven behouden.

Voor de vergoeding van de mijnschade blijven dan ook de gewone burgerlijke rechtbank bevoegd.

Commentaar bij de artikelen

Artikelen 1 en 2

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 3

Er wordt verwezen naar de toelichting.

De vennootschap ontstaat door splitsing van de NV Mijnen. Dit betekent concreet dat er geen vereffening van de NV Mijnen plaatsvindt. De splitsing is een rechtshandeling die tot doel heeft het gehele vermogen van de vennootschap, zowel de rechten als verplichtingen, zonder vereffening op de bestaande vennootschap (NV Mijnen) en een nieuw op te richten vennootschap (NV Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied) over te dragen.

Artikel 4

Door de verplichting op te leggen het splitsingsvoorstel ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voor te leggen, wordt controle uitgeoefend op het feit of al hetgeen noodzakelijk is om de nieuwe vennootschap haar statutaire doelstellingen te kunnen laten realiseren, ook effectief ingebracht wordt in de nieuwe naamloze vennootschap.

Zoals in de toelichting gesteld, wordt hierbij gedacht aan de vorderingen in het waarborgfonds, de intern aangelegde provisies, de pompstations, het personeel, de concessies, enzovoort.

Artikel 5

In dit artikel wordt de doelstelling van de nieuwe vennootschap beperkt tot het verzekeren van de bemaling alsook het vergoeden van de mijnschade. In het statutaire doel wordt uitdrukkelijk gesteld dat de vennootschap ook de mijnschadedossiers kan afhandelen voor rekening van derden. Er wordt daarbij gedacht aan mogelijke overeenkomsten met de concessionaris van de concessie Zwartberg. Op basis van een overeenkomst zouden deze prestaties kunnen verricht worden voor rekening van de concessiehouder van deze concessie. Op die manier zou de hele problematiek van de mijnschadevergoeding en de bemaling in Limburg geregeld kunnen worden via de NV Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied.

Bovendien laat dit artikel uitdrukkelijk toe dat de NV Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied bijvoorbeeld bemalingsopdrachten op contractuele basis toevertrouwt aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

Artikel 6

Er wordt uitdrukkelijk voorzien dat de vennootschap ontbonden kan worden als ze niet meer kan aangesproken worden voor de vergoeding van de mijnschade. De resterende opdrachten (namelijk bemaling) kunnen dan bijvoorbeeld in de Vlaamse Maatschappij Watervoorziening ingebracht worden.

Artikel 7

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikelen 8 en 9

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 10

Vermits de vennootschap eenhoofdig is opgericht wordt decretaal bepaald dat de bevoegdheden van de algemene vergadering toekomen aan de Vlaamse regering.

Artikel 11

Dit artikel spreekt voor zich. Omwille van de verwantheid van de activiteiten wordt voorgesteld bepaalde ambtenaren op te nemen in de raad van bestuur.

Artikel 12

Een omstandige lijst van onverenigbaarheden worden in het decreet opgenomen, zowel voor de functie van bestuurder als deze van gewestcommissaris en commissaris-revisor.

Artikelen 13 tot en met 16

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 17

Normaal gezien moeten de thans in de NV Mijnen gereserveerde middelen volstaan voor de vergoeding van mijnschade en de bemaling. Er ontbreken nog middelen, noodzakelijk om de werking van de administratie en dergelijke te betalen. Daarin kan bij de oprichting eventueel voorzien worden. In de mate dat de vennootschap inkomsten verwerft doordat zij voor rekening van derden ook de mijnschadevergoedingsdossiers behandelt, kunnen uiteraard deze inkomsten aangewend worden tot delging van de lopende uitgaven. Er kan echter niet uitgesloten worden dat de Vlaamse regering voorschotten zal moeten geven.

Artikelen 18 tot en met 23

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 24

Omwille van de specifieke aard van de onderneming is het wellicht aangewezen een college van revisoren aan te duiden.

Artikel 25

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 16

Het is de uitdrukkelijke bedoeling om de collection arbeidsovereenkomsten die thans van toepassing zijn op het personeel dat overgenomen wordt door de NV Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied verder te zetten. Aan de rechtssituatie van de werknemers zou in principe dus niets veranderen.

J. VANDEURZEN

M. DIDDEN

VOORSTEL VAN DECREET

HOOFDSTUK 1

Algemeenheden

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° „de vennootschap” : de naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied ;

2° „de te splitsen vennootschap” : de naamloze vennootschap Mijnen.

HOOFDSTUK II

Oprichting, doel en duur

Artikel 3

§ 1. Er wordt onder de door dit decreet gestelde voorwaarden een naamloze vennootschap opgericht onder de benaming „Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied”.

§ 2. De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd om, namens het Vlaamse Gewest, de vennootschap alleen op te richten. Zij treedt op als algemene vergadering van de vennootschap.

§ 3. Artikel 104bis, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen is niet van toepassing.

§ 4. De vennootschap ontstaat door een splitsing van de naamloze vennootschap Mijnen en de oprichting van de vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied als nieuwe vennootschap.

Artikel 4

Vóór de oprichting van de vennootschap door splitsing wordt, onverminderd de toepassing van boek 1, titel IX, afdeling VIIIter, van het Wetboek van Koophandel, het splitsingsvoorstel, zoals beschreven in artikel 174/27 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voorgelegd.

De bij de oprichting aangenomen statuten moeten door de Vlaamse regering worden goedgekeurd.

Artikel 5

§ 1. De vennootschap heeft als doel :

1° het beheer en de exploitatie van Kempense steenkoolconcessies, eigendom van de vennootschap, evenwel beperkt tot het uitvoeren van de verbintenissen die voor de concessionaris voortvloeien uit artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en gravingen ;

2° het uitvoeren van deze verbintenissen voor rekening van derden, concessionarissen, in de mate dat hieromtrent met deze derden een overeenkomst wordt afgesloten.

De vennootschap kan in het algemeen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel. Zo kan de vennootschap met derden overeenkomen dat die derden, voor rekening van de vennootschap, prestaties uitvoeren die bijdragen tot de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel.

De vennootschap kan dadingen afsluiten. De vennootschap kan alleen maar deelnemen aan instellingen, vennootschappen of verenigingen waarvan het doel rechtstreeks of onrechtstreeks met het eigen doel van de vennootschap verband houdt, als zij daartoe vooraf machtiging krijgt van de Vlaamse regering.

§ 2. Onder het in § 1 omschreven doel wordt verstaan :

1° het vergoeden van elke schade veroorzaakt door de in de mijn van de concessionaris uitgevoerde werken ;

2° de noodzakelijke bemaling in het door verzakkingen, ingevolge exploitatie van de betreffende concessie, getroffen gebied.

Artikel 6

De vennootschap bezit rechtspersoonlijkheid vanaf de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse regering waarbij haar eerste statuten worden goedgekeurd. De door haar gestelde handelingen en aangevane verbintenissen hebben een commercieel karakter.

De vennootschap wordt opgericht voor onbepaalde duur. Zij kan worden ontbonden door een besluit van de Vlaamse regering zodra vaststaat dat de vennootschap niet langer kan worden aangesproken voor de vergoeding van mijnschade op basis van artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en gravingen.

Artikel 7

§ 1. Voor al wat niet anders geregeld is door of krachtens dit decreet of de statuten van de vennootschap, is de vennootschap onderworpen aan de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en in het bijzonder aan de bepalingen die betrekking hebben op de naamloze vennootschappen.

§ 2. De statuten kunnen alleen maar gewijzigd worden door een besluit van de Vlaamse regering, die optreedt als algemene vergadering. De statutenwijziging wordt, behoudens andersluidende bepaling, van kracht op het ogenblik van de bekendmaking van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse regering, met als bijlage de statutenwijziging, in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. De vennootschap is niet onderworpen aan de bepalingen van boek III van het Wetboek van Koophandel.

Artikel 8

Het vennootschapskapitaal kan in één of meer keren worden verhoogd of verlaagd door een besluit van de Vlaamse

regering, genomen overeenkomstig de vereisten gesteld voor een statutenwijziging door artikel 7, § 2. Alle aandelen van de vennootschap zijn en blijven op naam.

Artikel 9

§ 1. De vennootschap kan alle roerende en onroerende goederen verwerven die zij nodig heeft om haar bevoegdheden uit te oefenen.

§ 2. Na machtiging door de Vlaamse regering kan de vennootschap, overeenkomstig de wetgeving betreffende de ont-eigening ten algemenen nutte, in eigen naam en voor eigen rekening onroerende goederen onteigenen die nodig zijn voor de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel.

§ 3. De vennootschap kan de onroerende goederen waarvan zij eigenaar is, alleen maar vervreemden als zij daartoe machtiging krijgt van de Vlaamse regering.

HOOFDSTUK III

Beheer

Artikel 10

De organen van de vennootschap zijn :

1° de algemene vergadering, in casu de Vlaamse regering ;

2° de raad van bestuur.

Voor zover niet geregeld in dit decreet, worden de bevoegdheid en de werking van die organen geregeld door de statuten en de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

Artikel 11

§ 1. De vennootschap wordt geleid door een raad van bestuur van vijf, zeven of negen stemgerechtigde leden, waaronder een voorzitter en een ondervoorzitter.

§ 2. De bestuurders worden benoemd voor een periode van ten hoogste zes jaar door de Vlaamse regering. Zij kunnen te allen tijde door de Vlaamse regering ontslagen worden. De uittredende bestuurders zijn herbenoembaar.

§ 3. Een ambtenaar, aangewezen door de Vlaamse regering, is van rechtswege lid van de raad van bestuur. In de raad van bestuur heeft ook altijd een ambtenaar zitting die voorgedragen is door de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en aangewezen door de Vlaamse regering.

§ 4. De bezoldiging van de bestuurders wordt geregeld door de Vlaamse regering en komt ten laste van de vennootschap.

Artikel 12

De hoedanigheid van bestuurder is onverenigbaar met die van :

1° lid van het Europees Parlement of van de Europese Commissie ;

2° lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of de Senaat ;

3° lid van de raad van een gemeenschap of gewest ;

4° minister of staatssecretaris, lid van een regering van een gemeenschap of gewest of gewestelijk staatssecretaris ;

5° provinciegouverneur of lid van de bestendige deputatie van een provincieraad ;

6° lid van de rechterlijke macht, staatsraad of assessor in de Raad van State, lid van het auditoraat van de Raad van State, rechter of referendaris van het Arbitragehof ;

7° personeelslid van de vennootschap ;

8° commissaris-revisor, bedoeld in de artikelen 24 en 25 ;

9° burgemeester, schepen of lid van een gemeenteraad.

Artikel 13

§ 1. De raad van bestuur is bevoegd om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn voor de verwezenlijking van het doel van de vennootschap, met inachtneming van de beperkingen, gesteld door dit decreet, de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en de statuten.

§ 2. De werking van de raad van bestuur wordt geregeld in de statuten. De raad kan alleen maar geldig beraadslagen indien de meerderheid van de bestuurders aanwezig of vertegenwoordigd is.

Artikel 14

De raad van bestuur kan een directiecomité instellen waarvan hij de samenstelling, werkwijze en bevoegdheden regelt. Die bevoegdheden kunnen geen betrekking hebben op de bevoegdheden die door dit decreet of de statuten uitdrukkelijk aan de raad van bestuur worden toegewezen. De voorzitter van de raad van bestuur, de gedelegeerd bestuurder en de ambtenaar, bedoeld in artikel 21, maken te allen tijde deel uit van het directiecomité.

Artikel 15

Onverminderd de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de raad van bestuur als college, wordt de vennootschap ten aanzien van derden rechtsgeldig verbonden door het gezamenlijk optreden van enerzijds de voorzitter van de raad van bestuur of, als de voorzitter verhinderd is, de ondervoorzitter en anderzijds de gedelegeerd-bestuurder.

Artikel 16

§ 1. De raad van bestuur wijst onder zijn leden een gedelegeerd-bestuurder aan.

§ 2. Als de raad van bestuur dit vooraf goedgekeurd heeft, mag de gedelegeerd-bestuurder aan de personeelsleden die hij aanwijst, bepaalde van zijn bevoegdheden overdragen indien hij dit nodig acht voor de goede uitvoering van de hem toevertrouwde opdracht.

§ 3. Het dagelijks bestuur en de vertegenwoordiging dienangaande van de vennootschap wordt toevertrouwd aan de gedelegeerd bestuurder.

Artikel 17

§ 1. De vennootschap kan leningen aangaan, kredieten opnemen en, al dan niet door hypotheek gewaarborgde, obligatieleningen uitschrijven, binnen de door de Vlaamse regering vastgestelde grenzen. De Vlaamse regering kan aan de leningen de waarborg van het Vlaamse Gewest verlenen.

§ 2. De Vlaamse regering kan elk jaar terugvorderbare voorschotten verstrekken aan de vennootschap voor zover de eigen beschikbare middelen niet volstaan voor de uitvoering van de verbintenissen van de vennootschap.

Hoe die voorschotten worden aangevraagd, toegekend en terugbetaald, wordt door de Vlaamse regering geregeld.

Artikel 18

De boekhouding van de vennootschap wordt gevoerd volgens de wetgeving op de boekhouding en jaarrekeningen van de ondernemingen.

HOOFDSTUK IV

Toezicht

Artikel 19

De vennootschap stelt jaarlijks een ondernemingsplan op voor de eerstkomende drie jaar, met een gedetailleerde uitwerking voor het eerstkomende jaar, en geeft daarvan kennis aan de Vlaamse regering.

Artikel 20

De vennootschap is aan geen ander administratief toezicht onderworpen dan in de gevallen en de vormen bepaald in dit decreet.

Artikel 21

§ 1. Het in artikel 20 bedoelde toezicht wordt uitgeoefend door bemiddeling van een gewestcommissaris. De gewestcommissaris en zijn plaatsvervanger worden benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering op voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor Financiën en Begroting.

§ 2. Voor de gewestcommissaris en zijn plaatsvervanger gelden dezelfde onverenigbaarheden als voor een bestuurder zoals bepaald in artikel 12.

Het mandaat van gewestcommissaris is daarenboven onverenigbaar met dat van bestuurder van de vennootschap.

§ 3. De Vlaamse regering regelt de opdrachten en het administratief en geldelijk statuut van de gewestcommissaris en zijn plaatsvervanger.

Artikel 22

§ 1. De gewestcommissaris waakt over de naleving van de wetten en decreten en hun uitvoeringsbesluiten, het statuut van de vennootschap en het algemeen belang.

§ 2. De gewestcommissaris wordt uitgenodigd op alle vergaderingen van de raad van bestuur en het directiecomité van de vennootschap. Hij heeft er raadgevende stem.

§ 3. De gewestcommissaris beschikt voor het vervullen van zijn opdracht over de ruimste macht.

§ 4. De gewestcommissaris kan binnen een termijn van vier dagen, zaterdagen, zon- en feestdagen niet meegerekend, beroep aantekenen bij de Vlaamse regering tegen elke beslissing van de vennootschap binnen het kader van zijn bevoegdheden op grond van § 1.

Die termijn gaat in op de dag van de vergadering waarop de beslissing genomen werd, voor zover de gewestcommissaris of zijn plaatsvervanger daarop regelmatig was uitgenodigd, en, als hij niet regelmatig was uitgenodigd, op de dag waarop hij kennis heeft gekregen van de beslissing.

Een beroep van de gewestcommissaris schort de beslissing in kwestie op.

Heeft de Vlaamse regering, binnen een termijn van twintig dagen, zaterdagen, zon- en feestdagen niet meegerekend, ingaande dezelfde dag als de in het tweede lid bedoelde termijn, de nietigverklaring niet uitgesproken, dan wordt de beslissing definitief. De Vlaamse regering betekent in voorkomend geval de nietigverklaring aan de voorzitter van de raad van bestuur van de vennootschap.

Artikel 23

Wanneer de naleving van de wetten en decreten en hun uitvoeringsbesluiten, het statuut van de vennootschap, de overeenkomsten, bedoeld in artikel 5, of het algemeen belang, bedoeld in artikel 22, dat vereisen, kan de gewestcommissaris het bevoegde bestuursorgaan van de vennootschap verplichten te beraadslagen over iedere door hem bepaalde aangelegenheid.

Artikel 24

§ 1. De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, vanuit het oogpunt van de wet, het decreet en de statuten van de vennootschap en van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening, wordt opgedragen aan een college van commissarissen-revisor, gekozen door de Vlaamse regering uit de leden, natuurlijke personen of rechtspersonen, van het Instituut der Bedrijfsrevisoren.

§ 2. Elke commissaris-revisor heeft de rechten, bevoegdheden en actiemiddelen zoals vastgesteld in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. De Vlaamse regering kan de opdracht en de actiemiddelen van de commissarissen-revisor uitbreiden.

Artikel 25

§ 1. De commissarissen-revisor worden als college benoemd voor een hernieuwbare termijn van drie jaar. Op straffe van een schadevergoeding kan een commissaris-revisor tijdens zijn opdracht alleen om wettige redenen worden ontslagen. Behoudens gewichtige persoonlijke redenen mag een commissaris-revisor geen ontslag nemen tenzij ter gelegenheid van de neerlegging van zijn verslag bij de jaarrekening en nadat hij de Vlaamse regering schriftelijk heeft meegedeeld wat de beweegredenen voor zijn ontslag zijn.

§ 2. Voor het mandaat van commissaris-revisor gelden, naast de onverenigbaarheden, bepaald in artikel 64bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, dezelfde onverenigbaarheden als voor het mandaat van ge-

westcommissaris, bedoeld in artikel 21, § 2. De functie van commissaris-revisor is daarenboven onverenigbaar met deze van gewestcommissaris bij de vennootschap

§ 3. De bezoldiging van de commissaris-revisor wordt geregeld door de Vlaamse regering en komt ten laste van de vennootschap.

Artikel 26

De personeelsleden van de te splitsen vennootschap die overgaan naar de vennootschap, behouden de rechten die zij verworven hebben in de op te splitsen vennootschap.

J. VANDEURZEN

M. DIDDEN
